

ژاله علو به خانه ابدی بدرقه شد

مراسم تشییع ژاله علو صدایپیشه،مدیر دویلازوبانریگر سینما،تئاتر و تلویزیون صبح دیروز چهارشنبه، پنجم دی ماهاز مقابل تالار وحدت تهران برگزار شد.به گزارش خبرنگار ایلناد،برخشی از این مراسم یادداشت شاهرخ جومر،فرزند ژاله علو،توسط مجری خوانده شد که در بخشی از این یادداشت آمده است: «ژاله علو هنرمندی مربوط به چند نسل در طی ۷۴ سال از پیشگامان هنر ایران بود.رادپورا خانه خود می دانست،در هر زمینه‌ای که گام نهاد تمام تلاش خود را به کار گرفت که آثار ی ماندگار خلق کند.خاطراتی که او برای مردم خلق کرد نسل‌های متعددی را در بر می‌گیرد دهمناظور که خود می‌گفت کارهایش را با صداقت وعشق انجام می‌داد وعشق مردم را به خود جلب می‌کرد.» ایرج راد (مدیر عامل خانه تئاتر)، فاطمه مهاجرانی (سخنگوی دولت)،بهزاد رفاهانی (بازیگر سینما،تئاتر و تلویزیون)،ابولحسن تهامی،شهیندخت نجف‌زاده (بازیگر و گوینده) ومسعود هفرتن از دیگر سخنرانان این مراسم بودند.در ادامه نیز صداهای ضبط شده از هنرمندان مختلف که در سوگ در گذشت ژاله علو صحبت کرده بودند، پخش شد.در پایان این مراسم پیکر این هنرمند فقید برای خاکسپاری به قطعه هنرمندان بهشت زهرا منتقل شد

وزیر ارشاد اعضای شورای بازیابی فیلم‌های سینمایی را منصوب کرد؛ نرگس آبیاری، کمال تبریزی و...

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در احکامی جداگانه اعضای شورای بازیابی فیلم‌های سینمایی را منصوب کرد.به گزارش روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سیدعباس صالحی؛ نرگس آبیاری (نویسنده و فیلمساز)،علی آشتیانی پور (تهیه کننده)،کمال تبریزی (نویسنده و فیلمساز)،حسن خجسته (استاد دانشگاه)،علی دهکردی (بازیگر)،مجید زین‌العابدین (مدیر فرهنگی)،حجت الاسلام‌هادی صادقی (پژوهشگر)،هادی نائیچی (فیلمساز) وسید ضیاءالحامی (پژوهشگر،استاد دانشگاه) (به‌عنوان اعضای جدید شورای بازیابی فیلم‌های سینمایی منصوب کرد

حکم ۵ سال حبس تلو به اتهام سب النبی نقض شد

حکم ۵ سال حبس امیر حسین مقصدلو ملقب به «تلو» به اتهام سب‌النبی از سوی دیوان عالی کشور نقض و پرونده برای رسیدگی دوباره به شعبه هم‌عرض فرستاده شد.این خواننده ایرانی که یک سال قبل در ترکیه بازداشت و به ایران بازگردانده شده بود پس از محاکمه در شعبه ۹ دادگاه کیفری یک استان تهران به اتهام انتشار فیلم‌ها و ترانه‌هایی که در آن به‌ائمه و پیامبر توهین کرده بود به سب‌النبی متهم و به ۵ سال حبس محکوم شده بود.اما پس از صدور این حکم، دادستان بر رأی صادره اعتراض کرد و پرونده به دیوان عالی کشور فرستاده و رد شد.تلو همچنین در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب نیز به اتهام فساد و فحشا، مبلغ علیه نظام...محاکمه و به ۱۰ سال حبس محکوم شده بود که این حکم مورد تأیید قرار گرفته است.

با تصویری از فیلم «مادر»؛ پوستر چهل و سومین جشنواره فیلم فجر رونمایی شد

پوستر چهل و سومین جشنواره فیلم فجر با عکسی از عزیز ساعتی و طراحی ابراهیم حقیقی یابادی از فیلم سینمایی «مادر» رونمایی شد. به گزارش روابط عمومی چهل و سومین جشنواره فیلم فجر، پوستر این دوره جشنواره ضرور چهارشنبه ۵ دی ماه با حضور راند فریدزاده، رئیس سازمان سینمایی، منوچهر شاهسوزاری دبیر جشنواره، هیات انتخاب و عوامل فیلم سینمایی «مادر» در محل ستاد برگزار جشنواره رونمایی شد.چهل و سومین جشنواره فیلم فجر بهممن‌جا‌های بدیدیری منوچهر شاهسوزاری برگزار میشود.

مدال طلا برای پرتو مهرداد اسکویی

در ششمین جشنواره بین المللی هنر عکاسی و ویدئو پولینسکی در سال ۲۰۲۴ در کشور قزیزستان، عکسی از مهرداد اسکویی عکاس، مستند ساز و پژوهشگر تاریخ عکاسی ایران برنده مدال طلای بهترین عکس بخش پرتو ه جشنواره شد. به گزارش ایلناد، در این جشنواره که با دوری ماجا استوسیچ از صربستان، الکساندر ساسیچ از ایرلند و محمدرضا چایفروش از ایران صورت گرفت، هفت عکس از مهرداد اسکویی پذیرفته شد، که عکس برتره رنگی، با عنوان «تنهایی» مدال طلای بخش پرتو ه و دو عکس دیگر از او دلوخ افتخار جشنواره و ویدئو پولینسکی را دریافت کرد.

چهارمین جشنواره «عاشیق لار» فراخوان داد

فراخوان چهارمین جشنواره ملی «عاشیق لار» نوای وحدت ایران» با هدف حمایت و صیانت از موسیقی عاشیقی و بارویکرد وحدت و وقای ملی منتشر شد. به گزارش انجمن موسیقی ایران، دبیر خانه چهارمین جشنواره ملی عاشیق لار با انتشار متن فراخوان و اعلام برگزاری آن در دوبخش از تمامی هنرمندان حوزه موسیقی اقوام در بخش‌های «اجرای صحنه‌ای» و «ادبی» دعوت می‌کند.علاقه‌مندان برای ثبت‌نام و ارسال آثار می‌توانند تا پایان وقت اداری پنجشنبه ۲۰ دی ماه به دو صورت پستی و حضوری به دفتر انجمن موسیقی آذربایجان شرقی آثار خود را ثبت کنند چهارمین جشنواره ملی «عاشیق‌لار» نوای وحدت ایران» از ششم تا نهم بهمن امسال در شهر تبریز برگزار خواهد شد.

درباره نمایش «دویل» به کارگردانی حمید رحیمی

مناسک طرد با طعم الهیات مسیحی

محمدحسن خدایی

خون و خشونت، آلوده‌نگاری افراد گناه کار و یحی حتی بی‌گناه و سپس سوزاندن شان به دلایل واهی همچون اخلاق در نظم اجتماع و یا آغشته شدن به رذیلت‌های اخلاقی همچون پر خوری و طمع کاری، آشکار شدن تضادهای پیدا و پنهان نهاد سلطنت با قدرت تام کلیسایی و صف‌کشی موافقان و مخالفان مناسک طرد سیاسی و مذهبی، این‌ها مضامینی است که نمایش «دویل» به آن‌ها می‌پردازد و فضایی گروتسک با رنگ و طعم اکسیر سیونیستی برای تماشاگران خویش می‌سازد. دومین پروژه همکاری حمید رحیمی در جایگاه کارگردان و جعفر غلام‌پور به عنوان نمایشنامه‌نویس، اجرایی است مبتنی بر اغراق‌های بدنی و فضاسازی‌های هراس‌آور مکتبی. متن نمایشنامه با نگاهی به «ساحره‌سوزان» آرتور میلر نوشته شده و تلاش دارد وضعیت انسان‌هایی را بیان کند که گرفتار حاکمان طمع‌ و بی‌رحم سیاسی شده و به غیر از تبعیت محض از نهاد قدرت راهی پیش روی خود ندارند و گرنه مشمول حذف و طرد می‌شوند. ارجاعات به دین مسیحیت تا حدودی بی‌واسطه و آشکار است و روشنگر ناخودآگاه سیاسی نمایش که معطوف است به نقد استبداد دینی به میانجی ساختارهای پیچیده و سلسله‌مراتبی نهاد کلیسا.

استفاده از نورپردازی‌های اکسیر سیونیستی، پخش زنده موسیقی وجدآور الکترونیکی و به نمایش گذاشتن ژست‌های بدنی اغراق‌شده و ماشینی از نقاط قابل ذکر اجرایی نمایش دویل است که می‌توان حس زد که رویکرد آشتی‌جویانه‌ای نسبت به ژانلیسم مالوف و مرسوم این روزهای تئاتر بندنه ندارد و همه چیز و همه کس را بر مدار اغوجاج و از ریخت افتادگی می‌خواهد. ترکیب فانتزی، گروتسک و اکسیر سیونیسم به فضای هیبریدی منتهی شده که می‌توان آن را محصول عسمر التقاط‌گرایی پسامدرنیستی دانست. به هر حال نمایش دویل به مانند انبوهی از آثاری که این روزها در گوشه و کنار شهر تهران بر صحنه می‌رود فاقد جغرافیایی مشخص و تاریخی است

و مخاطبانش برای فهم زیست‌جهان آدم‌های نمایش مجبورند به حدس و گمان متوسل شده تا شاید درکی تقریبی از اینجا و اکنون شخصیت‌ها به دست آورند. با آن‌که نام‌های افراد به قرون وسطای اروپا اشاره دارد اما حمید رحیمی ترجیح داده از رویکرد آرتور میلری نمایشنامه ساحره‌سوزان در انضمامی کردن جهانی که خلق کرده دست‌مست‌ه و از تاریخی کردن مناسبات شخصیت‌ها رویگردان باشد. یک جغرافیای کمابیش فرضی مد نظر است تا داع‌ای جهانشمول بودن نمایش دویل تحقق یابد و حمله‌ای بی‌رحمانه باشد به تمامی مکاتب‌های سلطه. اما نکته اینجاست که برای جهان‌روا بودن یک نمایش ابتدا باید محلی و انضمامی بود تا اجزا توان بر ساختن یک کلیت معنادار را داشته باشند و فهم‌پذیر شوند. به قول لوکاچ «هستی اجتماعی» یک اثر، ملهم از مکان و زمانی است که صاحب اثر در آن زندگی کرده و هویت اجتماعی‌اش به تدریج در پیدا و پنهان روابط انسان‌ها شکل یافته است.

نمایش دو ویل می‌خواهد مناسبات سر کوبرگ کلیسا را افشا کند و همچون کابوس‌وار حوادث برود و با دوری از واقع‌گرایی، میان رویا و کابوس در نوسان باشد. حضور بدن‌هایی دفرمه‌شده با اندام‌هایی خارج از اندازه متعارف، همچون گوش و بینی، فراتر رفتن از منطق ژانلیستی زندگی روزمره است و عزیمت به سوی جهانی کاریکاتورستی و گروتسک که در آن خیر چندانی از مناسبات ملال‌آور زندگی هر روزه مردمان عادی نیست. اوج این مسئله در زورآزمایی نهاد دولت با ساختار کلیسا نمود می‌یابد که فرمانده و کشیش بازتاب می‌دهند و عواطف آدم‌های نمایش را به شدت تحت تاثیر این منازعه، شعله‌ور می‌کنند. یکی از ایده‌های بنیادین نمایش دویل، باور به پاک‌ی و خلوص اجتماع انسانی و مبارزه با هر نوع گناه و خطا است. هرآسی که از طریق بدن‌ها و صورت‌ها بازنمایی می‌شود نشانه‌ای است از بروز این ترس همگانی که شاید وجود خارجی هم نداشته باشد اما در اذهان شخصیت‌های نمایش بزرز می‌یابد. اما کیست که نداند صاحبان قدرت و کلیسا، برای تحکیم جایگاه

سیاسی خویش، اغلب با خلق یک دشمن موهومی، و سپس آلوده‌نگاری و برگزاری مناسک طردش، او را به دست جلا د می‌سیارند تا نابود شود و بار دیگر پاک‌ی و سلامت به اجتماع باز گردد. بارها در طول تاریخ ادبیات دراماتیک، شاهد این قبیل متون مبتنی بر خیر و شر بوده‌ایم اما

حمید رحیمی در نمایشی چون دویل، تا رسیدن به منزل مقصود، راهی دراز در پیش دارد و می‌بایست بیش از این به فرم اجرایی‌اش فکر کند و ضرورت را به لحاظ زیباشناسی توضیح دهد. در طراحی صحنه نمایش دویل، یک مکان کلیسایی با راهروها و درهای متعدد تعبیه شده تا دینامیسم درونی اجرا، یوایی بالایی داشته باشد و رفت و آمد بازیگران تسهیل شود. دری در انتهای صحنه، محل ورود و خروج شخصیت‌های اصلی است و نوعی مرزبندی با فضای بیرونی را شکل می‌دهد که خلاقانه است. لباس‌هایی که بکار گرفته شده، اغلب سفید رنگ بوده تا رد خون و کثافت و شکنجه را بر بدن‌ها به نمایش گذارد و تاکید‌گذاری کند. این قضیه بیشتر بر نوع پوشش افراد فرودست نمایان است و جالب آنکه فرادستان لباس‌هایی متفاوت بر تن کرده و تمایز خود را با زبردستان از منظر طبقاتی این چنین به نمایش می‌گذارند. در یک نمای کلی، نمایش دویل هم به مانند نمایش «انسان/اسب، پنجاه

رویداد درباره‌ی استراتژی روایت فیلم گفت: مسیر روایی فیلم، مسیر برافت و خیزی نبود و حتی نقاط عطف فیلم نیز به ساده‌ترین و دم‌دستی‌ترین شکل ممکن بر گزار شده است. لحظه‌های مهمی از جمله دعوی برادرها خبر بدی که مادر را متأثر می‌کند، در عین با اهمیت بودن، آکسان گذاری نشده است. ضمن اینکه هنوز برخی انگیزه‌های کاراکترها مشخص نشده است؛ برای مثال مخاطب در دست شریف فهم نمی‌شود که مشکل برادرها چیست و چرا حتی برای لحظاتی مادر خود را تحمل نمی‌کنند. اگر هم این اتفاق در واقعیت می‌افتد، برای مخاطب باورپذیر نشده است.

جمع‌بندی کرد: با وجود انتقاداتی که به پرداخت و شیویدی روایی فیلم «این جمعیت قابل کنترل» وارد است، فیلم کار شریفی است و متین اوچانی کارگردانی بسیار شریف و با ظرفیت در سینمای ایران است. ایده‌ی مادر بزرگ و آلزایمر، سوژه‌ای مدرن است که هنوز در سینمای ایران کم‌کار است. این شخصیت‌های فیلم ابراز داشت: نخستین مواجهام با فیلم «این جمعیت کنترل» فضای کهنه و تکراری آن بود که از قصه و ایده تا ساختار و فرم، فیلم‌های مختلفی از جمله «یک حبه قند»، «همان ماما»، «وقتی همه خواب بودند» و «بدو و یک روز» را تداعی می‌کرد. فیلم یک دوره‌می خانوادگی را روایت می‌کند که به بهانه‌ی مکه رفتن مادر خانه تریب داده شده است؛ اما در این میان انواع و اقسام شخصیت‌ها وارد روایت و از آن خارج می‌شوند بدون اینکه کار کرد دراماتیک در مسیر درام داشته باشند. اینکه شخصیت‌ها مدام ایده و موضوعات جدیدی را مطرح کنند، با اینکه ذهن تماشاگر را با آن‌ها مشغول می‌کند اما راهی کاذب برای ریتم‌دادن به فیلم و پرهیز از ملال‌آوری فیلم است که در سال‌های اخیر، در میان سینماگران ایرانی باب شده است.

این نویسنده‌ی سینمایی در ادامه از پرگو بودن فیلم انتقاد کرد و افزود: فیلم «این جمعیت قابل کنترل» فیلمی پرگو و مملو از دیالوگی است و دیالوگ‌ها هم مثل بسیاری از شخصیت‌ها، زائد و اضافی هستند. فیلم‌ساز در طول درام، قصد آسیب‌شناسی اجتماعی نیز دارد و انواع و اقسام ایده‌ها، از شکست بازار بورس تا انتقاد از جراحی زیبایی زن‌ان را به نحوی غیر مربوط و آشکار در فیلم نشان داده که توی ذوق تماشاگر می‌زند. ضمن اینکه حجم بالای گفت‌وشنودهای فیلم، علاوه بر اینکه مخاطب را خسته می‌کند، اجازه‌ی تمرکز بر گفت‌وگوها را نیز از مخاطب می‌گیرد. در اینجا نیز گویی زیادبودن دیالوگ‌ها همانند اضافی بودن شخصیت‌ها، سبب شده است فیلم از ریتم نیفتد، اما کسالت‌بار شود.

تقی‌زاده در پاسخ به سوال سلیمانی فاخر، دیگر کارشناس این نویسنده‌ی سینمایی در ادامه از پرگو بودن فیلم انتقاد کرد و افزود: فیلم «این جمعیت قابل کنترل» فیلمی پرگو و مملو از دیالوگی است و دیالوگ‌ها هم مثل بسیاری از شخصیت‌ها، زائد و اضافی هستند. فیلم‌ساز در طول درام، قصد آسیب‌شناسی اجتماعی نیز دارد و انواع و اقسام ایده‌ها، از شکست بازار بورس تا انتقاد از جراحی زیبایی زن‌ان را به نحوی غیر مربوط و آشکار در فیلم نشان داده که توی ذوق تماشاگر می‌زند. ضمن اینکه حجم بالای گفت‌وشنودهای فیلم، علاوه بر اینکه مخاطب را خسته می‌کند، اجازه‌ی تمرکز بر گفت‌وگوها را نیز از مخاطب می‌گیرد. در اینجا نیز گویی زیادبودن دیالوگ‌ها همانند اضافی بودن شخصیت‌ها، سبب شده است فیلم از ریتم نیفتد، اما کسالت‌بار شود.

تقی‌زاده در پاسخ به سوال سلیمانی فاخر، دیگر کارشناس

در نشست «این جمعیت قابل کنترل» مطرح شد؛

فیلم‌های غیرکمدی، محکوم به شکست در گیشه هستند

امیرا طوری سینما داران، متأسفانه فضایی را ایجاد کرده است که فیلم‌های غیر کمدی مثل فیلم من، محکوم به شکست در گیشه هستند و برای این آینده سینما خطرناک است. وی به سؤال یکی از منتقدان که معتقد بود فیلم کهنه است، این گونه پاسخ داد: من به عنوان کارگردان، دقیقاً همین را می‌خواستم که از فیلم، چنین برداشتی انجام شود زیرا خیلی از افکار جامعه‌ای که ما در حال حاضر در آن زیست می‌کنیم، کهنه هستند و باید بازنگری و تعدیل شوند. اوچانی با انتقاد از فضای حاکم بر فیلم‌سازی که تحت تأثیر کمدی‌های افراطی قرار گرفته و باعث شده است صبر مخاطبین کم شود، ادامه داد: فیلم‌های امروزی، همه طنز و سکانس‌هایشان، قابل حدس است و توجه به جزئیات، انگار مخاطب را دلزده و خسته می‌کند.

وی در پایان یادآور شد: به شصه قبول دارم که فیلم خالی از ایراد نیست و شاید در شرایط مالی و زمانی بهتری تولید می‌شد، اسجام بیش‌تر می‌داشت؛ ولی فراموش نکنم فیلم‌سازی که فیلم اولش را می‌سازد، آن هم غیر کمدی، دقیقاً باید از هفت‌خان رستم‌رد شود تا شاید فیلم، رنگ برده‌ی نقره‌ای